

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 19.9.2016
COM(2016) 598 final

2016/0277 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta

PERUSTELUT

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä 'alv-direktiivi', 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan soveltaa kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietäntyyppisen verovilpin tai veron kiertämisen estämiseksi.

Italian tasavalta haki komissiossa 30. maaliskuuta 2016 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa tietäntyyppisistä kuljetusvälineistä kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevan poikkeustoimenpiteen soveltamista. Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Italian tasavallan hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 22. kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti 23. kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä Italian tasavallalle, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista. Alv-direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään kuitenkin, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiseen käyttöön katsotaan vastikkeelliseksi palveluksi, jos näistä tavaroista kannettava arvonlisävero voidaan vähentää kokonaan tai osittain. Järjestelmällä varmistetaan siten, että lopullinen kulutus verotetaan silloin, kun tuotantopanoksista kertyvä arvonlisävero alun perin vähennettiin.

Moottoriajoneuvojen yritys- ja yksityiskäytön välisen eron tunnistaminen ja kirjaaminen tuottaa toisinaan vaikeuksia ja lisätyötä verovelvollisille. Verohallinnolla puolestaan voi olla vaikeuksia tarkastaa, että kyseiset käyttötarkoitukset pidetään tosiasiallisesti erossa toisistaan. Tämä pätee siinäkin tapauksessa, että Italia käyttäisi hyväkseen alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta rajoittaa työsuhdeautoihin liittyvien kustannusten vähennysoikeus osuuteen, jossa auto on verovelvollisen tosiasiallisessa yrityskäytössä. Lisäksi yhdistetyssä käytössä olevien ajoneuvojen lukumäärän vuoksi veropetokset voivat yleistyä huomattavasti.

Yksinkertaistaakseen arvonlisäveron kantoa ja estääkseen veropetoksia Italian tasavalta haki ja sai vuonna 2007 neuvostolta yksittäisen poikkeuksen, jonka mukaan sillä on lupa rajoittaa 31. joulukuuta 2010 asti arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun arvonlisävero on kannettu moottorikäyttöisistä maantieajoneuvoista (maatalous- tai metsätraktoreita lukuun ottamatta kaikista moottoriajoneuvoista, joita käytetään yleensä henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen maanteilla ja joiden suurin sallittu paino on enintään 3500 kilogrammaa ja joissa on enintään kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi)¹. Olisi kuitenkin huomattava, että tietyt ajoneuvoluokat jätettiin nimenomaisesti rajoituksen ulkopuolelle. Näitä ovat esim. ajoneuvot, jotka ovat osa verovelvollisen elinkeinoa, joita autokoulut käyttävät opetuksessaan, joita vuokrataan tai liisataan, jotka ovat myyntiedustajien käytössä tai joita käytetään taksina. Samalla yritykset vapautettiin ajoneuvon yksityiskäytöstä verottamisesta. Kyseisen päätöksen voimassaoloa jatkettiin 31. joulukuuta 2013 saakka neuvoston päätöksellä

¹ Neuvoston päätös 2007/441/EY, tehty 18 päivänä kesäkuuta 2007, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EUVL L 165, 27.6.2007, s. 33).

2010/748/EY² ja 31. joulukuuta 2016 saakka neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/679/EU³.

Italian tasavalta on antanut edellä mainitun päätöksen 6 artiklan mukaisesti päätöksen soveltamista koskevan kertomuksen, jossa myös tarkastellaan uudelleen prosenttimääräistä rajoitusta.

Italian tasavallan kertomuksessaan antamien tietojen perusteella näyttää siltä, että vähennysoikeuden rajoittaminen 40 prosenttiin vastaisi edelleen tosiasiallisia olosuhteita ja olisi sen vuoksi asianmukainen toimenpide. Syynä tähän on erityisesti se, että pienten yritysten lukumäärä on Italian tasavallassa erittäin suuri (99:ää prosenttia verovelvollisista eli 5,2:ta miljoonaa verovelvollista on pidettävä mikroyrityksinä, jotka koostuvat yksittäisistä henkilöistä tai joissa on ainoastaan yksi työntekijä).

Mahdollisen poikkeuksen voimassaoloa olisi kuitenkin jatkettava vain määrääjäksi, jotta voidaan arvioida, ovatko poikkeuksen perusteena olevat edellytykset edelleen voimassa. Sen vuoksi ehdotetaan, että poikkeuksen voimassaoloa jatketaan vuoden 2019 loppuun ja että Italian tasavaltaa pyydetään antamaan uusi kertomus, jos se suunnittelee hakevansa poikkeuksen voimassaolon jatkamista vielä pidemmälle.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Direktiivin 2006/112/EY 176 artiklassa säädetään, että neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Siihen asti, kun tällainen päätös tulee voimaan, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan nojalla jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan moottoriajoneuvoihin liittyvää vähennysoikeutta.

Sen estämättä, mitä on esitetty vähennysoikeusrajoituksen piiriin kuuluvien menojen luokkia koskevien sääntöjen vahvistamisesta tehdyissä aiemmissa aloitteissa⁴, tällainen poikkeus on asianmukainen siihen asti, kun nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISSUUPERIAATE JA SUHTEELLISUUPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Alv-direktiivin 395 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, ehdotus kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

² Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2010/748/EY, tehty 29 päivänä marraskuuta 2010, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta (EUVL L 318, 4.12.2010, s. 45).

³ Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2013/679/EU, tehty 15 päivänä marraskuuta 2013, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta (EUVL L 316, 27.11.2013, s. 37).

⁴ KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21. 5. 2014, s. 3).

- **Suhteellisuusperiaate**

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvollisuutta.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen nähden, että tarkoituksena on estää tietyn tyyppistä verovilppiä ja veron kiertämistä sekä yksinkertaistaa alv:n kantamista tietyllä alalla.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa: Neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Muut toimintatavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva toimintatapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Italian esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Ehdotuksella voi olla myönteinen vaikutus sekä yrityksiin että viranomaisiin, koska sen tarkoituksena on vähentää merkittävästi hallinnollista rasitetta sekä ehkäistä arvonlisäveroon liittyvää vilppiä ja yksinkertaistaa veronkantomenettelyä. Italia on pitänyt tätä ratkaisua sopivana toimenpiteenä, ja se on rinnastettavissa muihin aiempiin ja nykyisiin poikkeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteistä vaikutusta EU:n talousarvioon.

Ehdotuksen tarkoituksena on sallia Italian jatkaa vähennysoikeuden rajoittamista tiettyjen ajoneuvojen ja niihin liittyvien kustannusten osalta vuosina 2017–2019; vastaavanlainen lupa myönnettiin vuoteen 2016 saakka päätöksellä 2007/441. Italia laskee neuvoston asetuksen (EY) N:o 1553/89 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti vastaavan ”hyvityksen moottoriajoneuvojen ja niihin liittyvien kustannusten osalta”, ja sen vuoksi sen olisi voitava tehdä niin jatkossakin vuoteen 2019 saakka.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen; sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä 31. joulukuuta 2019.

Jos Italia haluaa jatkaa poikkeuksen soveltamista vuoden 2019 jälkeen, komissiolle olisi toimitettava uusi arviointikertomus yhdessä voimassaolon jatkamista koskevan pyynnön kanssa viimeistään 1. huhtikuuta 2019.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁵ ja erityisesti sen 395 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston päätöksellä 2007/441/EY⁶ Italialle annetaan lupa rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun on kyse kustannuksista, jotka liittyvät moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin, jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä. Päätöksessä 2007/441/EY säädetään myös, että sellaisten ajoneuvojen yksityiskäyttöä, joihin oli sovellettu vähennysoikeuden rajoitusta kyseisen päätöksen nojalla, ei katsota vastikkeelliseksi palveluksi. Päätöksessä 2007/441/EY määritellään lisäksi sen soveltamisalaan kuuluvat ajoneuvot ja kustannukset sekä luetellaan ajoneuvot, jotka jätetään nimenomaisesti sen soveltamisalan ulkopuolelle. Päätöstä 2007/441/EY muutettiin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2010/748/EY⁷ ja myöhemmin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/679/EU⁸, joissa poikkeuksen voimassaolon päättymispäiväksi vahvistettiin 31 päivä joulukuuta 2016.
- (2) Italia haki komissiossa 31 päivänä maaliskuuta 2016 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen voimassaoloa rajoittaakseen edelleen oikeutta vähentää arvonlisävero kustannuksista, jotka liittyvät moottorikäyttöisiin moottoriajoneuvoihin, jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä.
- (3) Italia on antanut neuvoston päätöksen 2007/441/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan mukaisesti komissiolle mainitun päätöksen soveltamista koskevan

⁵ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁶ Neuvoston päätös 2007/441/EY, tehty 18 päivänä kesäkuuta 2007, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EUVL L 165, 27.6.2007, s. 33).

⁷ Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2010/748/EY, tehty 29 päivänä marraskuuta 2010, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta (EUVL L 318, 4.12.2010, s. 45).

⁸ Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2013/679/EU, tehty 15 päivänä marraskuuta 2013, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta (EUVL L 316, 27.11.2013, s. 37).

kertomuksen, jossa myös tarkasteltiin uudelleen prosenttimääräistä rajoitusta. Italian antamat tiedot osoittavat, että vähennysoikeuden rajoittaminen 40 prosenttiin vastaa edelleen tosiasiallisia olosuhteita asianomaisten ajoneuvojen yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välisen suhteen osalta. Italialle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa toimenpiteen soveltamista vielä pidemmän mutta rajoitetun ajan 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.

- (4) Komissio antoi Italian hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 22 päivänä kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti 23 päivänä kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä Italialle, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.
- (5) Siinä tapauksessa että Italia pyytää, että toimenpiteen voimassaolo jatkuu vielä vuoden 2019 jälkeen, kertomus ja voimassaolon jatkamista koskeva hakemus olisi toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2019.
- (6) Poikkeus ei vaikuta arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin.
- (7) Sen vuoksi päätöstä 2007/441/EY olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2007/441/EY 6 ja 7 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Tässä päätöksessä säädettyjen toimenpiteiden voimassaolon jatkamista koskevat pyynnöt on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2019.

Toimenpiteiden voimassaolon jatkamista koskevaan hakemukseen on liitettävä kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttimääräistä rajoitusta, jota sovelletaan moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen, jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä, kustannuksista kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.

7 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2019.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*